

Cerere valoare redusă, Servicii de telefonie mobilă, Contract de cesiune de creanta, Obligație este purtătoare de dobânzi remuneratorii și/sau penalizatoare

Sursa: Ministerul Justiției JUDECĂTORIA BÂRLAD

SENTINȚA CIVILĂ Nr. 282/2024

<https://portal.just.ro/189/Lists/Jurisprudenta/DispForm.aspx?ID=1299>

rezumat redactat dr. Ulici Claudiu-Octavian

Procedura

Prin cererea de chemare în judecata înregistrată pe rolul Judecătoriei la data de 17.11.2023, reclamanta a solicitat obligarea pârâtului la plata sumei de 1557,12 lei reprezentând debit principal, penalitati de întârziere în cuantum de 88,80 lei, calculate de creditorul inițial, dobânda legala penalizatoare calculata la debitul principal, de la data introducerii cererii îi pana la plata efectiva și 376,90 lei reprezentand daune reziliere/taxe reziliere și echipamente, cu cheltuieli de judecata.

În motivarea în fapt a cererii de chemare în judecata, reclamanta a arătat ca pârâtul a încheiat cu Orange România S.A. contractul de furnizare servicii completat cu Act Adițional completat cu contract de furnizare servicii. A învederat ca începând cu data de 20.04.2019 pârâtul nu a mai achitat facturile emise de furnizor, motiv pentru care, la data de 30.03.2022 s-a încheiat contractul de cesiune de creanta între Orange România S.A. și reclamanta, cesiune înscrisă în Arhiva Electronică de Garanții Reale Mobiliare și notificată pârâtului. În drept, a invocat dispozițiile art. 1026 și urm Cod procedura civila, art.1566 din Codul civil.

În probațiune, s-a solicitat încuviințarea probei cu înscrisuri. Cererea a fost legal timbrata cu taxa judiciara de timbru in cuantum de 200 lei, conform dispozițiilor art. 6 alin. 1 din O.U.G. nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru.

Deși s-au comunicat copii de pe cererea de chemare în judecata, înscrisurile atașate și formularul de răspuns, pârâtul nu a formulat aparari în cauză.

Diferend

Dacă este admisibilă o cerere de valoare redusă pentru plata restanțelor la serviciile de telefonie mobilă în situația în care creanța a și fost cesionată.

Soluția

Da, este admisibilă o cerere de valoare redusă pentru plata restanțelor la serviciile de telefonie mobilă în situația în care creanța este sub plafonul legal și chiar dacă a fost cesionată.

Motivarea

Sub aspectul admisibilitatii cererii formulate, fata de calea procedurala aleasa, instanta constata ca pretentiile creditorului sunt admisibile. Astfel, potrivit art. 1026 alin.1 Cod procedura civila, procedura cu privire la cererile cu valoare redusă se aplica atunci cand valoarea cererii, fără a se lua în considerare dobânzile, cheltuielile de judecata ii alte venituri accesorii, nu depășește suma de 10.000 lei la data sesizarii instantei, iar conform art. 1027 alin.1, reclamantul are alegerea între procedura speciala și procedura de drept comun.

În cauza, obiectul cererii principale în pretenții, fără luarea în considerare a accesoriilor, îl reprezinta plata sumei de 1934,02 lei reprezentand contravaloare servicii prestate și neachitate, cerere care se situează sub plafonul valoric prevăzut de art. 1026 alin.1 pentru admisibilitatea cererii. Totodată, raportul juridic stabilit între parti nu aparține vreuneia dintre materiile expres exceptate prin dispozițiile art. 1026 alin.2 ii 3 Cod procedura civila de la aplicarea procedurii speciale.

În fapt, conform înscrisurilor depuse la dosar, între Societatea Orange România S.A. și pârât în calitate de client, s-a încheiat contractul de furnizare servicii completat cu Act Adițional, completat cu contract de furnizare servicii. Instanta reține ca, în temeiul raportului contractual, pentru serviciile prestate furnizorul a emis facturile fiscale anexate cererii de chemare în judecata, cu privire la care paratul nu a făcut dovada achitarii.

Creanta împotriva pârâtului a fost cesionata în patrimoniul reclamantei la data de 30.03.2022, cesiunea fiind inscrista în RNPM.

În drept, art. 1270 din Codul civil reglementează cu caracter general principiul forței obligatorii a convențiilor valabil încheiate, astfel ca actul juridic legal încheiat se impune autorilor săi întocmai ca și legea, fundamentat pe necesitatea asigurării stabilității și siguranței raporturilor juridice generate de actele juridice civile.

Prin urmare părțile unui contract sunt ținute să-și execute cu buna credință obligațiile ce iau naștere în patrimoniul lor, în baza manifestării de voință liber exprimată la încheierea acestuia.

Potrivit art. 1350 alin.1 și 2 Cod civil, orice persoană trebuie să își execute obligațiile pe care le-a contractat, iar atunci când, fără justificare, nu își îndeplinește această îndatorire, ea este răspunzătoare de prejudiciul cauzat celeilalte părți și este obligată să repare acest prejudiciu, în condițiile legii.

Creditorul are dreptul la îndeplinirea integrală, exactă și la timp a obligației, iar atunci când, fără justificare, debitorul nu își execută obligația și se află în întârziere, creditorul poate alege unul dintre remediile prevăzute de art. 1516 Cod civil.

Totodată, instanța reține că obligația de a plăti o sumă de bani constituie o obligație de a face, al cărei creditor, în vederea obținerii executării acesteia prin intermediul unei acțiuni în justiție, în materia răspunderii civile contractuale, nu-i revine decât sarcina de a proba existența contractului și executarea propriilor obligații, urmată de afirmarea neexecutării obligației de către debitor, acestuia din urmă revenindu-i sarcina de a dovedi faptul că între cele două părți contractuale nu mai există nicio obligație valabilă, aceasta fiind stinsă anterior prin plată.

Cum reclamanta a făcut dovada existenței și întinderii raportului juridic obligațional, prin contractele de abonament și facturile emise a căror contravaloare o solicită, iar în cauză sunt întrunite condițiile răspunderii civile contractuale, iar paratul nu a probat stingerea obligației prin plată, instanța va admite cererea principală și va obliga paratul să plătească reclamantei suma de 1934,02 lei, reprezentând debit principal contravaloare facturi fiscale.

În cazul în care o sumă de bani nu este plătită la scadență, creditorul are dreptul la daune moratorii în cuantumul convenit de părți sau, în lipsă, în cel prevăzut de lege, fără a trebui să dovedească vreun prejudiciu, potrivit art. 1535 alin.1 Cod civil.

În consecință, constatând îndeplinirea condițiilor răspunderii civile contractuale, va admite și cererea accesorie și, în temeiul art. 1538 alin.1 și 2 Cod civil va obliga păratul să plătească reclamantei suma de 88,80 lei, reprezentând penalități de întârziere aferente debitului principal, calculate de creditorul cedent și înscrise în facturile fiscale emise și atașate la dosarul cauzei.

Ulterior cesiunii de creanta, avand in vedere principiul disponibilității în procesul civil, conform art. 9 din Codul de procedura civila, daunele moratorii urmează a fi calculate prin raportare la dispozițiile O.G. nr.13/2011 privind dobânda legala remuneratorie în penalizatoare pentru obligații banuiti, precum și pentru reglementarea unor măsuri financiar-fiscale în domeniul bancar.

Astfel, potrivit art. 2 din O.G. nr. 13/2011, în cazul în care, potrivit dispozițiilor legale sau prevederilor contractuale, obligația este purtătoare de dobânzi remuneratorii și/sau penalizatoare, după caz, și în absența stipulației exprese a nivelului acestora de către parti, se va plăti dobânda legala aferentă fiecăreia dintre acestea, iar art. 3 alin 2 din același act normativ prevede ca rata dobânzii legale penalizatoare se stabilește la nivelul ratei dobânzii de referinta plus 4 puncte procentuale.

În consecință, în temeiul art. 1535 alin.1 Cod civil, va obliga paratul la plata către reclamanta a dobânzii legale penalizatoare calculată conform art. 3 alin.2 din O.G. nr.13/2011 la debitul principal, de la data introducerii cererii de valoare redusă (17.11.2023) și pana la achitarea efectiva a debitului.

În temeiul art. 1032 alin.1 și 2 Cod procedura civila, avand in vedere soluția de admitere data cererii de chemare în judecata, cheltuielile de judecata necesare, proportionale și dovedite în cauza, va obliga paratul la plata către reclamanta a sumei de 200 lei reprezentand cheltuieli de judecata (taxa judiciară de timbru).

<https://portal.just.ro/189/Lists/Jurisprudenta/DispForm.aspx?ID=1299>

Cod ECLI ECLI:RO:JDBRLD:2024:001.000282

Dosar nr. 8525/189/2023

R O M A N I A

JUDECATORIA BARLAD

JUDB

SENTINTA CIVILA Nr. 282/2024

Iedinta din camera de consiliu de la 21 Ianuarie 2024

INSTANTA

Deliberand asupra cauzei civile, constata urmatoarele:

Prin cererea de chemare in judecata inregistrata pe rolul Judecatoriei Barlad la data de 17.11.2023, sub nr. X, reclamanta X LTD a solicitat obligarea paratului X X la plata sumei de 1557,12 lei reprezentand debit principal, penalitati de intarziere in cuantum de 88,80 lei, calculate de creditorul initial, dobanda legala penalizatoare calculata la debitul principal, de la data introducerii cererii ii pana la plata efectiva ii 376,90 lei reprezentand daune reziliere/taxe reziliere ii echipamente, cu cheltuieli de judecata.

In motivarea in fapt a cererii de chemare in judecata, reclamanta a aratat ca paratul a incheiat cu Orange Romania S.A. contractul de furnizare servicii nr. X completat cu Act Aditional X din 23.11.2018 completat cu contract de furnizare servicii nr.X din 23.11.2018.

A invederat ca incepand cu data de 20.04.2019 paratul nu a mai achitat facturile emise de furnizor, motiv pentru care, la data de 30.03.2022 s-a incheiat contractul de cesiune de creanta intre Orange Romania S.A. ii reclamanta, cesiune inscrisa in Arhiva Electronica de Garantii Reale Mobiliare ii notificata paratului.

In drept, a invocat dispozitiile art. 1026 ii urm Cod procedura civila, art.1566 din Codul civil.

In probatiune, a solicitat incuviintarea probei cu inscrisuri.

Cererea a fost legal timbrata cu taxa judiciara de timbru in cuantum de 200 lei, conform dispozitiilor art. 6 alin. 1 din O.U.G. nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru.

Deii i s-au comunicat copie de pe cererea de chemare in judecata, inscrisurile ataiate ii formularul de raspuns, paratul nu a formulat aparari in cauza.

Sub aspectul probatoriului, instanta, conform art. 258 ii art. 255 Cod procedura civila, a incuviintat reclamantei proba cu inscrisurile depuse la dosarul cauzei, apreciind aceasta proba ca fiind legala, pertinenta ii de natura sa duca la solutionarea cauzei.

Analizand cererea de chemare in judecata prin prisma motivelor invocate, pe baza probatoriului administrat ii a dispozitiilor legale aplicabile, instanta retine urmatoarele:

Sub aspectul admisibilitatii cererii formulate, fata de calea procedurala aleasa, instanta constata ca pretentiile creditoarei sunt admisibile. Astfel, potrivit art. 1026 alin.1 Cod procedura civila, procedura cu privire la cererile cu valoare redusa se aplica atunci cand valoarea cererii, fara a se lua in considerare dobandzile, cheltuielile de judecata ii alte venituri accesorii, nu depaieite suma de 10.000 lei la data sesizarii instantei, iar conform art. 1027 alin.1, reclamantul are alegerea intre procedura speciala ii procedura de drept comun.

In cauza, obiectul cererii principale in pretentii, fara luarea in considerare a accesoriilor, il reprezinta plata sumei de 1934,02 lei reprezentand contravaloare servicii prestate ii neachitate, cerere care se situeaza sub plafonul valoric prevazut de art. 1026 alin.1 pentru

admisibilitatea cererii. Totodata, raportul juridic stabilit intre parti nu apartine vreuneia dintre materiile expres exceptate prin dispozitiile art. 1026 alin.2 ii 3 Cod procedura civila de la aplicarea procedurii speciale.

In fapt, conform inscrisurilor depuse la dosar, intre Societatea Orange Romania S.A. ii paratul X X, in calitate de client, s-a incheiat contractul de furnizare servicii cu nr.X completat cu Act Adicional X din 23.11.2018 completat cu contract de furnizare servicii nr.X din 23.11.2018.

Instanta retine ca, in temeiul raportului contractual, pentru serviciile prestate furnizorul a emis facturile fiscale anexate cererii de chemare in judecata, cu privire la care paratul nu a facut dovada achitarii.

Creanta impotriva paratului a fost cesionata in patrimoniul reclamantei la data de 30.03.2022, cesiunea fiind inscrisa in RNPM.

In drept, art. 1270 din Codul civil reglementeaza cu caracter general principiul fortei obligatorii a conventiilor valabil incheiate, astfel ca actul juridic legal incheiat se impune autorilor sai intocmai ca ii legea, fundamentat pe necesitatea asigurarii stabilitatii ii sigurantei raporturilor juridice generate de actele juridice civile.

Prin urmare partile unui contract sunt tinute sa-ii execute cu buna credinta obligatiile ce iau naitere in patrimoniul lor, in baza manifestarii de vointa liber exprimata la incheierea acestuia.

Potrivit art. 1350 alin.1 ii 2 Cod civil, orice persoana trebuie sa iii execute obligatiile pe care le-a contractat, iar atunci cand, fara justificare, nu iii indeplineite aceasta indatorire, ea este raspunzatoare de prejudiciul cauzat celeilalte parti ii este obligata sa repare acest prejudiciu, in conditiile legii.

Creditorul are dreptul la indeplinirea integrala, exacta ii la timp a obligatiei, iar atunci cand, fara justificare, debitorul nu iii executa obligatia ii se afla in intarziere, creditorul poate alege unul dintre remediile prevazute de art. 1516 Cod civil.

Totodata, instanta retine ca obligatia de a plati o suma de bani constituie o obligatie de a face, al carei creditor, in vederea obtinerii executarii acesteia prin intermediul unei actiuni in justitie, in materia raspunderii civile contractuale, nu-i revine decat sarcina de a proba existenta contractului ii executarea propriilor obligatii, urmata de afirmarea neexecutarii obligatiei de catre debitor, acestuia din urma revenindu-i sarcina de a dovedi faptul ca intre cele doua parti contractuale nu mai exista nicio obligatie valabila, aceasta fiind stinsa anterior prin plata.

Cum reclamanta a facut dovada existentei ii intinderii raportului juridic obligational, prin contractele de abonament ii facturile emise a caror contravaloare o solicita, iar in cauza sunt intrunite conditiile raspunderii civile contractuale, iar paratul nu a probat stingerea obligatiei prin plata, instanta va admite cererea principala ii va obliga paratul sa plateasca reclamantei suma de 1934,02 lei, reprezentand debit principal-contravaloare facturi fiscale.

In cazul in care o suma de bani nu este platita la scadenta, creditorul are dreptul la daune moratorii in cuantumul convenit de parti sau, in lipsa, in cel prevazut de lege, fara a trebui sa dovedeasca vreun prejudiciu, potrivit art. 1535 alin.1 Cod civil.

In consecinta, constatand indeplinite conditiile raspunderii civile contractuale, va admite ii cererea accesorie ii, in temeiul art. 1538 alin.1 ii 2 Cod civil va obliga paratul sa plateasca reclamantei suma de 88,80 lei, reprezentand penalitati de intarziere aferente debitului principal, calculate de creditorul cedent ii inscise in facturile fiscale emise ii ataiate la dosarul cauzei.

Ulterior cesiunii de creanta, avand in vedere principiul disponibilitatii in procesul civil, conform art. 9 din Codul de procedura civila, daunele moratorii urmeaza a fi calculate prin raportare la dispozitiile O.G. nr.13/2011 privind dobanda legala remuneratorie ii penalizatoare pentru obligatii baneiti, precum ii pentru reglementarea unor masuri financiar-fiscale in domeniul bancar.

Astfel, potrivit art. 2 din O.G. nr. 13/2011, in cazul in care, potrivit dispozitiilor legale sau prevederilor contractuale, obligatia este purtatoare de dobanzi remuneratorii ii/sau penalizatoare, dupa caz, ii in absenta stipulatiei exprese a nivelului acestora de catre parti, se va plati dobanda legala aferenta fiecareia dintre acestea, iar art. 3 alin 2 din acelaii act normativ prevede ca rata dobanzii legale penalizatoare se stabileite la nivelul ratei dobanzii de referinta plus 4 puncte procentuale.

In consecinta, in temeiul art. 1535 alin.1 Cod civil, va obliga paratul la plata catre reclamanta a dobanzii legale penalizatoare calculata conform art. 3 alin.2 din O.G. nr.13/2011 la debitul principal, de la data introducerii cererii de valoare redusa (17.11.2023) ii pana la achitarea efectiva a debitului.

In temeiul art. 1032 alin.1 ii 2 Cod procedura civila, avand in vedere solutia de admitere data cererii de chemare in judecata, cheltuielile de judecata necesare, proportionale ii dovedite in cauza, va obliga paratul la plata catre reclamanta a sumei de 200 lei reprezentand cheltuieli de judecata (taxa judiciara de timbru).